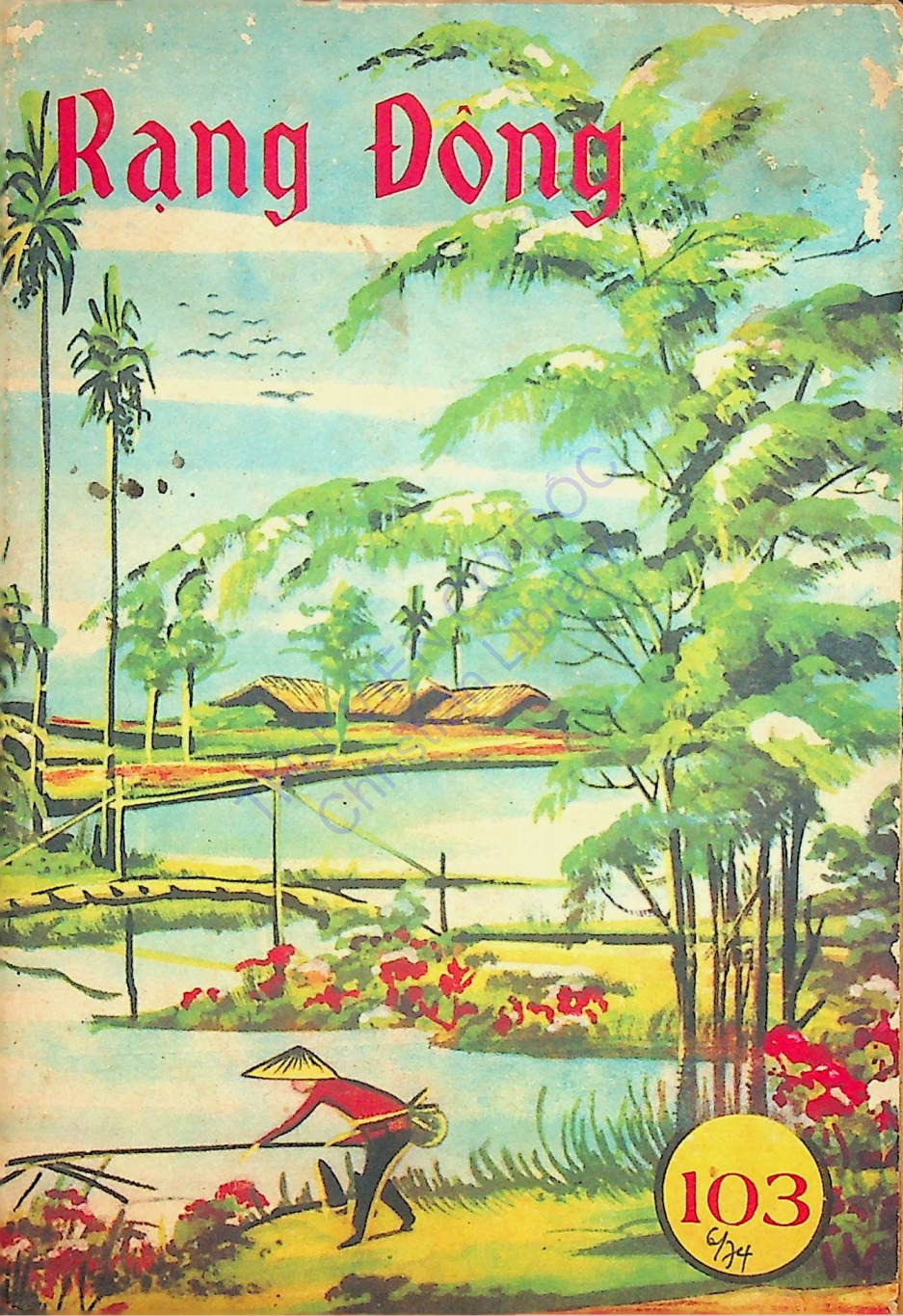

Rạng Đông

103

6/74

QUY ĐỊNH SỬ DỤNG TÀI LIỆU SỐ TẠI TRANG WEB THUVIENCODOC.ORG

1/ Tài liệu số được lưu trữ và cung cấp tại website thuviencodoc.org do Thư Viện Cơ Đốc quản lý theo quy định pháp luật Việt Nam về sở hữu trí tuệ.

Quy trình số hóa và sử dụng các tài liệu số của Thư Viện Cơ Đốc luôn tuân thủ nghiêm ngặt pháp luật Việt Nam về quyền sở hữu trí tuệ.

2/ Tài liệu số truy cập từ website thuviencodoc.org gồm phần lớn là những tài liệu được số hóa từ các đầu sách sẵn có trong Thư Viện Cơ Đốc (*từ nguồn tự bỏ sung, từ nguồn cho, tặng của các tác giả, Bạn đọc khắp nơi*) và từ nguồn do Thư Viện Cơ Đốc sưu tầm.

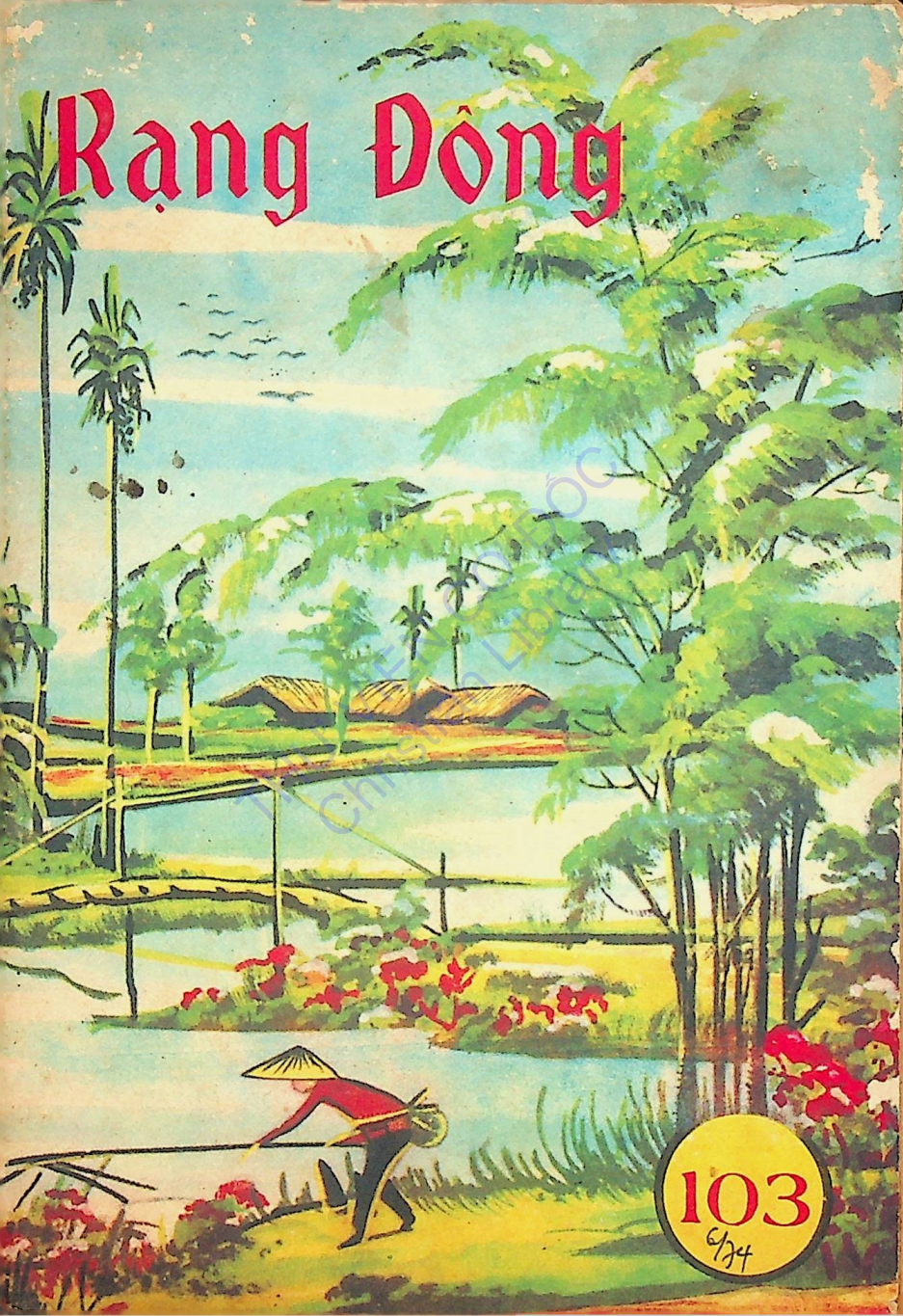
- Việc tái sử dụng phi thương mại các tài liệu số từ website thuviencodoc.org với mục đích đọc hiểu, học tập hoặc sử dụng để nghiên cứu khoa học là miễn phí. Bạn đọc được tự do sử dụng và phải tự chịu trách nhiệm pháp lý trong khuôn khổ pháp luật Việt Nam khi thực hiện các công việc liên quan về sở hữu trí tuệ. Việc trích dẫn các nội dung trong các tài liệu số này, cần ghi rõ nguồn trích dẫn từ 'thuviencodoc.org'.

- Việc tái sử dụng với mục đích thương mại đối với bất kỳ một phần trong mỗi tài liệu, một phần hoặc toàn bộ tài liệu số từ website thuviencodoc.org phải được sự đồng ý bằng văn bản chính thức của người có thẩm quyền của Thư Viện Cơ Đốc. Thư Viện Cơ Đốc không chịu trách nhiệm với bất kỳ thiệt hại, tổn thất nào của bên thứ ba có liên quan dưới bất kỳ hình thức nào đến các tài liệu số từ website thuviencodoc.org.

3/ Điều kiện để sử dụng các tài liệu số của Thư Viện Cơ Đốc là tuân thủ theo yêu cầu của pháp luật Việt Nam về sở hữu trí tuệ. Trường hợp tái sử dụng thương mại hoặc phi thương mại tại một quốc gia khác, cần tuân thủ theo luật pháp về sở hữu trí tuệ của quốc gia đó.

4/ Người sử dụng tài liệu số cam kết tuân thủ các điều kiện sử dụng trên, cũng như tuân thủ theo pháp luật Việt Nam về sở hữu trí tuệ. Trường hợp không tuân thủ, phải tự chịu trách nhiệm trước pháp luật Việt Nam về vi phạm của mình.

Rạng Đông

103

6/74

CƠ-QUAN CHUYÊN PHỒ-BIỂN GIAO-LÝ TIN-LANH

của HỘI-THÀNH TIN-LANH VIỆT-NAM

xuất-bản hằng tháng

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút :
NGUYỄN-VĂN-VẠN

Quản-lý :

Mục-sư LƯU-VĂN-MÃO

Hộp thư 329 — Saigon

Tòa-soạn :

5, Sương Nguyệt Ánh

Hộp Thư 716

SAIGON

Điện-thoại : 23.802

Giấy phép số 5942/BTT/BC

ngày 14-10-1964

GIÁ BẢO

Mỗi tập : 65đ

Mỗi năm : 650đ

Số 103

THÁNG SAU

1974

Trong số này :

- Xã thuyết
- Tắc thành cảm nhớ ơn sâu
- Tôi không bao giờ quên ơn Chúa
- Hạnh phúc dưới bóng cánh Chúa
- Đốt tiền đề sống
- Chọn lựa
- Trên đời xanh
- Tôi đã gặp Cứu Chúa
- Đạo là con đường sự sống
- Thư gửi Lang
- Người thợ bạc Đông phương
- Lời xin tha tội
- Xuyên qua bức tường

In 30.000 tập, Phát hành ngày 15.06-74

Lễ Ngũ Tuần

N GÀY 2 tháng 6 dương-lịch năm nay là Lễ Ngũ-Tuần (người Công-giáo gọi là Lễ Hiện xuống), một trong những ngày lễ trọng-đại của Cơ-đốc Giáo-hội.

Truy nguyên, đây là một ngày lễ của người Do-thái đã có từ hơn 1700 năm trước kỷ-nguyên Cơ-đốc, gọi là Lễ Mùa Gặt. Lễ Mùa Gặt được cử-hành đúng 50 ngày sau Lễ Vượt qua, tức là ngày dân Do-thái được Thượng-đế giải phóng khỏi xứ Ai-cập để tiến vào Đất Hứa. Do đó chữ Ngũ-tuần trong tiếng Hy-lạp *pentekostè* — tiếng Pháp là *Pentecôte* — có nghĩa là ngày thứ năm mươi.

Tại sao Giáo-hội Cơ-đốc lại đi giữ một ngày lễ của người Do-thái? Ấy vì, Chúa Giê-xu mà Kinh-Thánh gọi là « Chiên Con Lễ Vượt qua » đã hy-sinh trên thập-tự giá vì tội của nhân-loại, và sau ba ngày nằm trong thạch-mộ, Ngài đã sống lại và ngự về trời. Đúng 50 ngày sau Lễ Phục-sinh, tức vào ngày Lễ Ngũ-tuần, một biến-động phi thường đã xảy ra cho các môn-đệ của Ngài, và đó chính là Ngày Khai-Sinh của Cơ-đốc Giáo-hội. Kinh-thánh đã thuật lại biến-động lịch-sử ấy như sau :

« Đến ngày lễ Ngũ Tuần, các tín hữu họp lại một chỗ với nhau.

Tác Thành Cảm Nhớ Ông Sáu

Tạ ơn Đức Chúa Trời, vào năm 1926 Ngài đã kêu gọi vợ chồng tôi tín-nhận Đức Chúa Jêsus tại Hội-Thánh Hội-An, cũng trong năm ấy Ngài cứu cả gia-đình tôi. Sang năm 1927 chúng tôi quyết-định dâng trọn đời mình vào học Trường Thần-Đạo để hầu việc Ngài. Thật, Ngài đã cho chúng tôi đắc kỳ sở-nguyện, và đã trải qua 47 năm trong các Hội-Thánh Bắc, Trung, Nam dưới cánh tay từ-ái của Ngài. Năm nay tôi 72 tuổi, nhà tôi 68 tuổi, với thời gian ấy, với tuổi-tác này, chúng tôi đã xin hồi-hưu và dâng lên những lời cảm-tạ Chúa :

DẰNG mình, Giảng Đạo bấy lâu nay,
Chính Chúa ban ơn Chức-vụ này.
Thập-tự noi theo gương tử thánh,
Linh-trình nổi gót bậc tôi ngay.
Bề dàu mấy độ lòng không đổi,
Biển cố bao lần dạ chẳng lay.
Bốn bảy năm trời tròn trọng-trách.
Bảy mươi hai tuổi đáng mừng thay!

Kỷ-niệm ngày 01 tháng 05 năm 1974 — Ngày Ban Trị-sự Tổng-liên hội họp tại Nha-Trang chấp-thuận cho chúng tôi hồi-hưu.

Mục-sư LƯU-VĂN-MÃO

BÀI LÀM CHỨNG :

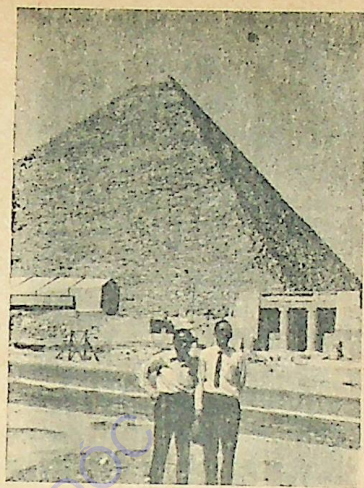
TÔI KHÔNG BAO GIỜ QUÊN ƠN CHÚA

Mục-sư Boonkrong Pitakanon
Giám-Đốc

**THÀNH-KINH HỘI
THÁI-LAN VÀ AI-LAO**

TRONG cả gia-đình tôi chỉ có một mình tôi là tín-đồ Chúa Giê-xu — hay cũng gọi là Cơ-đốc nhân.

Tôi vốn sinh-trưởng trong một gia-đình Phật-tử. Cũng như tất cả những Phật-tử khác, tôi đã thờ-lạy và phục-vụ Phật-giáo. Dầu vậy, tôi vẫn cảm thấy nội tâm tôi thiếu một cái gì. Trải qua khá nhiều năm, tôn-giáo đường như không giúp ích gì được cho tôi. Bấy giờ tham-vọng và hoài-bão của tôi là làm sao cho có được một nền học-vấn

*Mục-sư Boonkrong (bên trái) và
bên báo Chủ-nhiệm chụp trước
Kim tự tháp ở Ai-cập trên đường
đi Ethiopia*

cao, một mảnh bằng bác-sĩ và một cuộc sống thanh-nhàn. Nguyên-vọng duy-nhất trong đời tôi là có được một gia-đình ấm-cúng, một công ăn việc làm cực kỳ thịnh-vượng. Nếu không đạt được mục-tiêu ấy, đời không còn gì là ý-nghĩa.

Năm 15 tuổi tôi xuống Vọng-các. Tôi học rất chăm-chỉ, nhằm mục-tiêu là làm sao cho đỗ được y-khoa bác-sĩ. Nhưng bất-thình-lình tôi bị bệnh rất nặng, do đó sức khỏe tôi mỗi ngày một suy-kém. Với một thân-thể bệnh-hoạn,

TIN LÀNH

niềm hy-vọng của tôi sập đổ. Tôi bỏ dở không theo ngành y-khoa nữa. Tôi ghi tên vào ngành Luật và Khoa-học Chính-trị. Tôi đã được văn-bằng Cử-nhân.

Sau khi tốt-nghiệp ở Đại-học bệnh tôi tái-phát. Cuộc đời chẳng còn ý-nghĩa gì đối với tôi. Tôi cảm thấy đau-khò chán-chường. Tôi quyết-định trở về Chiangmai — một tỉnh ở miền Bắc Thái-lan — và nơi đây tôi gặp được một vị bác-sĩ truyền-giáo. Đây là lần đầu-tiên tôi nghe đến danh-từ « Cơ-đốc-giáo », và cũng là lần đầu-tiên tôi nghe đến danh-hiệu « Giê-xu ».

Thời-gian cứ lần lượt trôi qua, và sau một thời-gian quan-sát khá kỹ-lưỡng tôi khám-phá ra rằng những Cơ-đốc nhân có một cái gì khác hẳn với tất cả những người khác. Cơ-đốc giáo có nguồn sống, có tình-thương, có niềm hoan-lạc, có sự bình-an, v.v... Hơn nữa, anh chị em Cơ-đốc nhân thích phục-vụ kẻ khác. Cả đời tôi, tôi chỉ thấy toàn là ích-kỷ, ích-kỷ của tôi cũng như ích-kỷ của người khác. Cuộc đời trong Chúa Giê-xu là cả một cái gì mới-mẻ đối với tôi. Nó có nghĩa là nguồn sống, là hy-vọng.

Bấy giờ tất cả những thất-bại của tôi trong quá-khứ đã biến thành hy-vọng, vì tôi đã tìm được một cái gì thực-tế, một cái gì khả dĩ giúp tôi đạt được một cuộc sống tốt đẹp hơn. Tôi quyết-tâm đạt được sự sống ấy, là sự sống có ý-nghĩa đối với tôi. Tôi bắt đầu đọc Kinh-Thánh, đi nhà thờ và cầu-nguyện. Tôi đã tiếp-nhận Chúa Giê-xu Cơ-đốc làm Chúa Cứu-thể của tôi và kể từ đây tôi dâng hiến cuộc đời mình cho Chúa để làm một Cơ-đốc nhân bất chấp những gì có thể xảy ra cho đời sống tôi.

Việc trở thành Cơ-đốc nhân trong một xứ hết lòng sùng-bái Phật-giáo quả là một việc rất khó khăn. Thật vậy, ở một quốc-gia như Thái-lan của tôi thật khó mà tin theo Chúa Giê-xu. Đã là một người Thái thì phải là Phật-tử trăm phần trăm. Kể từ ngày tôi quyết-định theo Cơ-đốc giáo, cha mẹ tôi rất giận tôi. Tất cả những bà-con thân-thuộc của tôi, những người bấy lâu yêu mến tôi đều xoay ra chống tôi. Mọi người đều cho tôi là « con chiên ghê » trong gia đình. Trải qua nhiều năm tôi đã phải chịu-đựng nhiều khó-khăn và đã

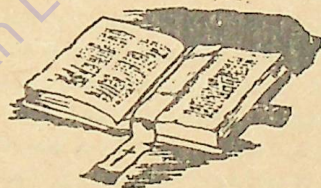
phải tranh-đấu nhiều. Hoàn-cảnh đã đưa tôi chỗ đến phải quyết-định dứt-khoát : hoặc theo cha mẹ tôi, hoặc theo Chúa Giê-xu Cơ-Đốc ! Ôi, thật là cả một cuộc giằng-co, một cơn tranh-đấu vô cùng quyết-liệt. Nhưng, tạ ơn Thượng-Đế đã cho tôi đứng về Bên chiến-thắng. Tất cả những hoài-bão xưa của tôi mong sao cho có được một cuộc sống sung túc thịnh vượng hơn nay đã nhường chỗ cho một cuộc đời thỏa mãn trong Chúa Giê-xu Cơ-đốc. Kinh-Thánh bảo rằng : Sự sùng-kính và sự thỏa-mãn là một mối lợi lớn.

Sau đó tôi nhận-thức được rằng Thượng-Đế muốn tôi cung hiến trọn đời sống tôi cho Ngài để phục-vụ Ngài. Tôi vào Thánh Kinh Thần-học Viên thụ-huấn để trở thành một đầy-tớ của Chúa. Cuộc sống của một nhà truyền-đạo khác hẳn với các nghề nghiệp khác. Không có gì hứa-hẹn về lương hượng, nhà cửa hay những lợi lộc vật-chất cả. Thật ra thì phải hi-sinh tất cả để theo Chúa Cơ-đốc.

Tôi có những người anh em ruột khá thành-công trên thương-

RANG ĐÔNG

trường và trong công cuộc kinh-doanh của họ ; bấy giờ họ tìm cách lôi cuốn tôi bỏ chức-vụ giảng đạo. Họ đến báo cho tôi những tin mừng về công-việc làm ăn của họ phát tài. Họ gợi lên trong tôi cái cảm-tưởng là tôi không có gì cả. Tôi cũng tự cảm thấy mình nghèo thật. Tuy nhiên tôi tạ ơn Chúa vì tôi không bị lôi-cuốn theo họ. Vâng, những gì các anh em tôi có là quý thật, nhưng Thượng-Đế còn có một cái gì cao-quí muôn phần hơn để cho tôi làm. Tôi hài lòng và thỏa-mãn với những gì tôi đang có.

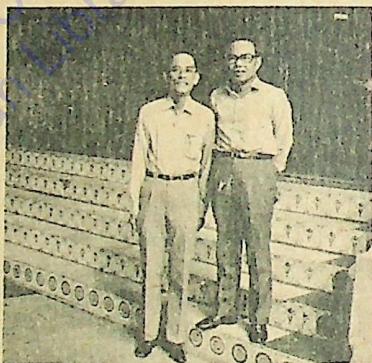
Thượng-Đế đã ban cho tôi một khả-tượng mà không bao giờ tôi quên được : Khả-tượng về những linh-hồn đang hư-mất, đang hấp-hối ngoài vòng tay của Chúa Giê-xu. Tôi tạ ơn Chúa vì tôi có Ngài, và bàn tay của Ngài đang dẫn dắt tôi. Có Thượng-Đế đang nắm lấy tay tôi, tôi sẽ

cứ sống một cuộc sống vinh-quang để làm vinh-hiền Danh Ngài. Tôi không bao giờ quên ơn Chúa vì ngày nay tôi có thể phục-vụ nhiều người. Với chức-vụ Giám-đốc Thánh-Kinh Hội Thái-lan, tôi có thể phục-vụ các giáo-hội, đồng-bào tôi là những người Cơ-đốc hoặc chưa phải Cơ-đốc; nói một cách rộng-rãi hơn, tôi đang có dịp-tiện phục-vụ Thái-lan quê-hương yêu-dấu của tôi.

Tôi có khá nhiều bạn-hữu, ngày nay có người đang làm tỉnh-trưởng, có người đang làm thăm-phán, có những người đang giữ chức-vụ đại-sứ trong nhiều quốc-gia, với địa-vị của họ, họ đang sống một cuộc sống khá đầy-đủ. Tôi tạ ơn Thượng-Đế vì tôi cũng đang giữ một địa-vị khá quan-trọng: Đại-sứ của Chúa Cơ-đốc tại Thái-lan. Là đại-sứ của Chúa Cơ-đốc, tôi đang phổ-biến Tin-Mừng về Niềm Vui Lớn cho muôn dân, đó là: *Chúa Giê-xu đã đến thế-gian để tìm và cứu kẻ bị mất.*

Thế-giới ngày nay đang hỗn-loạn và bất-đơn vì tội-lỗi và sự gian-ác. Tình-trạng ấy đòi hỏi chúng tôi, những người Thái-lan,

phải biết hy-sinh và khiêm-nhường phục-vụ xứ-sở với một Thượng-Đế của Chân-Lý và Sự Sống. Không có Chúa Giê-xu Cơ-đốc, chúng tôi không thể nào phục-vụ đồng-bào Thái cũng như xứ-sở Thái-lan của chúng tôi. Nói cho đúng, chúng tôi chỉ sống cho chính mình. Nhưng khi Chúa Cơ-đốc ngự vào đời sống chúng tôi, mọi sự đều biến đổi. Chúng tôi sống cho Chúa, cho tha-nhân, và chỉ lúc ấy chúng tôi mới thực-sự sống cho chính mình vậy.

Mục-sư Boonkrong (bên trái) chụp chung với bốn bảo Chủ-nhiệm trước Thánh-kinh Hội Thái-lan tại Vọng-các

HẠNH PHÚC

dưới

BÓNG CÁNH

CHÚA

— ĐỖ ĐỨC TRÍ, SAIGON

TÔI thỉnh thoảng ghé thăm gia đình một tín hữu quân nhân ở bên kia cầu chữ Y. Sau gần 20 năm phục vụ, ông được thăng cấp Chuẩn úy Hải quân. Do mồ hôi, nước mắt, ông xây được căn nhà khang trang, nơi ông chung sống với vợ hiền, đứa con trai duy nhút và mấy người em. Gần đó còn có nhà của bà chị vợ.

Tất cả những tín hữu ấy đã tin theo Cứu Chúa Jê-sus-Christ, và mỗi khi đến căn nhà ấm cúng này, ngồi giữa «bầy chiên nhỏ» chất phác, hiền hậu, an phận này, tôi có cảm giác mình đang thở hút không khí trong lành,

hạnh phúc của một góc Thiên đàng. Thay vì rời khỏi nhà để dự cuộc giải trí lành mạnh hay không lành mạnh, họ đã cùng tôi hát thánh-ca chúc tụng Đức Chúa Trời, đọc Lời của Ngài trong Kinh-thánh, và cầu xin Ngài ban phước cho mình cũng như cho mọi người. Tôi giảng một bài ngắn, rồi chúng tôi cùng nhau trò chuyện, thảo luận về quyền năng và đường lối của Đức Chúa Trời.

Tôi nhận thấy người chưa tin theo Cứu Chúa Jê-sus-Christ quá lo vật lộn mưu sinh, hoặc quá ham hưởng thụ trần tục, hoặc quá sợ hãi đối với tương lai và

cõi đời đời, không một tia hi vọng hướng dẫn. Trái lại, người tin theo Cứu Chúa Jêsus-Christ, thì như các tín hữu thuộc gia đình này, sống trong hạnh phúc bên chồng, vợ, cha, con, anh em. Họ biết chắc tội lỗi mình đã được tha thứ; nhờ ơn Chúa mà sống đời lương thiện, bình an vui thỏa; làm mọi bổn phận hằng ngày trong ánh sáng của cõi đời đời và dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh; và đang tiến lên về Thiên đàng vinh quang muôn thuở.

‘ Đó là tâm trạng và từng trải của mọi người tin theo Cứu Chúa Jêsus-Christ, bất cứ họ ở tuổi tác, địa vị, hoàn cảnh nào. Ngài phán rằng: « Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các con được

yên nghỉ ». Nếu bạn thấy đi đường đời đã mệt mỏi; thấy đời, với những cuồng loạn, lo âu, khổ nạn, chàm bầy, đã trở thành một gánh nặng, tự mình không cắt bỏ được; thấy những cái gì khó hiểu mà thật có và luôn luôn khuấy khỏa mình, thì như cuộc đời ngắn ngủi, sự cắn rứt của lương tâm, tuổi già, bệnh tật, sự chết, mồ mã, sự hình phạt tội lỗi trong đời sau, thì hãy kíp tin nhận Cứu Chúa Jêsus-Christ để hưởng ơn cứu rỗi đời đời cho cả thân linh và thân thể. Đây là ơn cứu rỗi chắc chắn chớ không mơ hồ, thực nghiệm chớ không phải là lý thuyết suông.

Đây, lời quả quyết của Kinh thánh: « Ai tin Con (tức là Cứu Chúa Jêsus-Christ), thì được sự sống đời đời ».

ĐỐT TIỀN

ĐỀ SỐNG

Tại một vùng núi có tuyết phủ một ngày kia hai du khách nọ đi chơi bỗng gặp một cơn bão tuyết. Vì cơn bão đến bất ngờ và không có nhà ai gần đó đề nhờ giúp nên họ đành tạm ẩn núp dưới một lùm cây, càng lúc trời càng lạnh nên chân tay họ dần dần cứng lên cả, nếu không có gì đề sưởi cho ấm có lẽ họ phải chết cứng mất. Hai người cố gắng gom góp lại được một ít cành cây khô và may mắn sao họ có cả diêm trong túi nữa, nhưng cơ khổ, họ không có gì đề nhóm lửa! Họ cố gắng tìm ít mảnh giấy vụn nhưng tìm kiếm khắp người cũng chẳng có. Lạnh quá, họ tuyệt vọng nghĩ rằng mình sắp chết đến nơi rồi. Bỗng một trong hai người này ra một ý định táo bạo : < Tại sao mình không

lấy mấy tờ giấy bạc trong túi đốt lên nhóm lửa sưởi cho khỏi chết cứng? Có tiền mà phải chết thì ích lợi gì? > Và thế là họ đồng ý lấy từng tờ giấy bạc quý giá của mình ra đốt lên đề lấy lửa làm lẽ sống. Bạn thấy không? Mạng sống con người quý hơn tất cả mọi sự, dù trong tay chúng ta có đầy đủ tiền bạc nhưng nếu không sống được thì tiền bạc đó cũng chẳng giá trị gì. Chúa Jêsus đã từng nói : < Một người nếu được cả thiên hạ mà mất linh hồn mình thì có ích gì? Người sẽ lấy gì đề đánh đổi linh hồn ấy lại? > .

Lời đáp cho hai câu hỏi trên của Chúa dĩ nhiên là: Không, không ích lợi gì cho chúng ta nếu chúng ta được cả thiên hạ mà phải mất linh hồn mình, vì

chúng ta không thể lấy gì để đòi lại sự mát mát ấy cả. Hai du khách kia đã phải đốt tiền đi để mà sống, còn bạn thì sao? Có phải bạn đang chạy theo tiền bạc để mà chết không? Là người chúng ta chỉ thích chạy theo những gì tai nghe mắt thấy, những gì cụ thể chứ nói chuyện đức tin sao mà viễn vông xa vời quá. Nhưng cũng vì chạy theo những điều tai nghe mắt thấy đó mà biết bao nhiêu người đã phải chết mất trong đau khổ. Bạn còn nhớ chuyện ông điền chủ nọ, chỉ nhìn thấy kho lúa và ruộng lúa mà tự mãn với những gì mình có không? Và Chúa đã hỏi ông ấy rằng: «Đêm nay linh hồn người bị đòi lại thì những của cải kia để lại cho ai?» Nếu bạn là người đang chạy theo tiền bạc, danh vọng, đây là lúc cho bạn dừng lại, suy nghĩ một tí về số phận của linh hồn mình. Xin bạn hãy trả lời câu hỏi của Chúa Jêsus: «Nếu một người được cả thiên hạ mà mất linh hồn mình thì có ích gì? Người ấy sẽ lấy gì để đòi lấy linh hồn mình lại?». Bạn có thể có tất cả, nhưng linh hồn vẫn chết mất nếu bạn không có Chúa Jêsus, vì Đức Chúa Jêsus

là nguồn sống và lẽ sống của bạn. Con người sau khi chạy theo bạc tiền, danh vọng vui thú ở đời rồi sẽ đến lúc dừng chân lại và thấy rằng mình không được gì cả, chán nản vẫn hoàn chán nản. Chỉ khi nào có Chúa Jêsus làm Chủ cuộc đời, người ấy mới thực sự có lẽ sống và mới không mất linh hồn mình. Tại sao có Chúa Jêsus là có lẽ sống và không có Ngài lại mất linh hồn? Vì một lẽ rất dễ hiểu: tội lỗi. Vì tội mà con người sống không thấy vui, vì tội mà chúng ta chán nản, vì tội sinh ra chiến tranh đau khổ.

Chỉ khi nào vấn đề tội lỗi được giải quyết con người mới thấy lẽ sống và niềm vui. Và vấn đề tội chỉ có thể được giải quyết qua cái chết đền tội của Đức Chúa

(Xem tiếp trang 35)

CHỌN LỰA

LÊ DZUY

BUỒI chiều lang thang trên đường phố, phố chiều cũng đẹp, mọi sinh hoạt nhẹ-nhàng trái hẳn với buổi mai nhộn nhịp, màu vàng ở xa-xăm buông tỏa hòa theo màn đêm của không gian nặng trĩu.

Dù muốn hay không, một ngày cũng qua không chờ đợi. Thời-gian à không-gian đi theo một luật-định mà Tạo-hóa đã đặt ra. Ngoài Thượng-Đế không ai có đủ uy-quyền để bắt thời-gian dừng lại, không-gian trở về với khoảng xa xưa mà người ta ưa thích. Thế giới đang đi vào ngày

mai... ngày mai là gì đây?... Chúng ta tại sao đang đứng trên thế-gian này? đời sống chúng ta có một mục-đích gì?... Biết bao nhiêu dấu hỏi mà bạn và tôi đang mang phải. Có muốn quên đi nhưng nó vẫn hiện-hữu trong niềm ưu-tru của bạn... và nó còn tiếp mãi... Tại sao chúng ta vui? tại sao chúng ta buồn...

Một điều mà tôi và bạn không thể nào hiểu cả, vì sự hiểu biết của chúng ta quá hạn hẹp chính chúng ta cũng không hiểu những gì trong chúng ta. Trong chúng ta có bao nhiêu tế bào? và tế bào để làm gì? Tại sao chúng ta nghe bằng tai mà không bằng mắt? tại sao lại ăn bằng miệng mà không bằng mũi? Chính trong thân thể chúng ta những cơ-quan đang làm việc và làm việc không thôi. Trong khi bạn ngủ hay nghỉ nhưng những cơ-quan trong thân thể vẫn làm việc tuân tự như thường bạn có biết không? Chính bạn không hiểu những gì thì sao ta có thể hiểu đây-đủ hay thật chính-xác những gì bên ngoài mà chính bạn hay loài người đang tìm kiếm, khi tìm kiếm xong rồi tự cho là thỏa-

mãn đề đưa ra một luận cứ này, một lý-thuyết nọ.

Hôm qua đi trên đường phố, một đám tang lặng-lẽ đi qua, theo sau bà con họ-hàng thân-thuộc khóc lóc thảm-thiết. Tôi nghĩ đến tôi và bạn, chúng ta sống để làm gì rồi chết sẽ đi về đâu? Tôi và bạn không thể nào hiểu được cả, nếu chúng ta không được Đấng sáng tạo mọi vật cho chúng ta biết. Đấng Sáng tạo đã phán với loài người qua Kinh-Thánh, khởi đầu Ngài phán: 'Ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời đất' suốt Kinh-Thánh có rất nhiều đoạn xác định chính Ngài đã dựng nên mọi vật và mọi loài. Ngài dựng nên loài người, muốn chúng ta cùng với Ngài hợp lại hưởng mọi hạnh-phúc vĩnh-cửu và chúng ta tôn vinh Ngài. Loài người chúng ta được Ngài dựng nên không phải vì sự gian-dâm 'Thân thể con người không định cho sự vô

lun đầu, bèn là vì Chúa và Chúa vì thân thể'.

Muốn đến bên kia sông bạn phải bước qua cầu. Bạn chỉ đạt đến đích chỉ khi nào bạn chịu bước lên cầu để biết những gì bên kia, nếu như bạn cứ mãi ở bên này bờ sông thì làm sao biết được gì ở bên kia đó.

Hôm qua một người đã năm xuống, rồi ngày nào đó đến bạn và tôi, lúc nào đó, ta không biết, nhưng không thể nào tránh khỏi. Đấng Sáng Tạo là Đức Chúa Trời cho loài người biết thêm khi một người qua đời sẽ đi về một trong hai nơi: — một là người tin cậy Đức Chúa Trời sẽ ở nơi Lạc-viên nơi đó có hạnh-phúc tốt đẹp, — hai là những người không vâng phục Đức Chúa Trời sẽ vào Âm-phủ, nơi đó linh hồn của họ sẽ bị đau đớn khổ sở. Nhưng đó là nơi tạm trú của linh hồn bạn thôi. Đến ngày cuối cùng của thế-giới này là ngày 'tận thể' mọi người vâng phục Đức Chúa Trời sẽ vào ở Thiên-đàng và những người không vâng phục Ngài sẽ chịu hình phạt đời đời nơi địa-ngục. Những điều này Ngài đã phán ra rất nhiều trong Kinh-thánh: 'Ta là

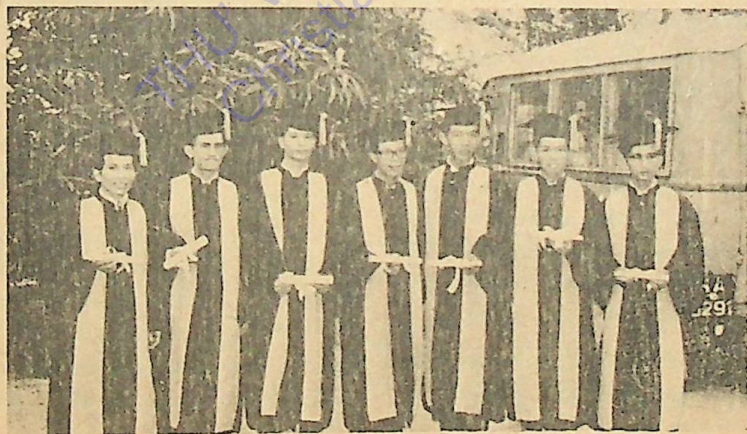
sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin ta đã chết, cũng chắc sống, còn kẻ ai sống mà tin ta, thì đời đời chẳng hề chết. « lại như đã định cho người ta phải chịu chết một lần, rồi sau có sự phán xét ». « Ai đã làm thiện, thì sống lại để được sự sống. ai đã làm ác, thì sống lại để chịu định tội » « lại có hy-vọng nơi Đức Chúa Trời rằng sẽ có sự sống lại của cả người công-nghĩa lẫn kẻ bất nghĩa là điều mà chính họ cũng trông mong vậy ».

Bạn sẽ đi về đâu? Thái độ của bạn để chọn lựa chỗ ở tương lai của mình, không ai chọn lựa

thay hay giúp đỡ bạn cả, duy chỉ có bạn là người. định-đoạt cuộc đời của mình. Hai chuyến xe đã chuẩn bị khởi hành chỉ chờ bạn lấy vé để đưa bạn về nơi mà bạn muốn đến. Trong sự vinh-hiến có Đức Chúa Trời có sự yêu thương và hạnh-phúc là Thiên-đàng. Và một nơi khác bạn sẽ khóc lóc nghiến răng trong lửa đỏ là địa ngục.

Mong rằng bạn sẽ chọn lựa nơi tốt đẹp trong đời bạn ở ngày mai. Hy-vọng chúng ta sẽ gặp nhau nơi Thiên-Quốc.

LÊ DZUY
Nhóm Ân-Thiên

Bảy Sinh viên tốt nghiệp lớp Cử nhân Thần học tại Thần học Viện Nha-trang ngày 28 - 04 - 1974

TRÊN

ĐÔI XANH

— Gợi về các bạn của Nhã

NHÃ miên man nghĩ đến ngày khởi hành, trong chuyến đi cắm trại này thật mang lại cho Nhã nhiều thích thú vô cùng.

Tối đêm qua lửa trại đã được đốt lên, nhiều thanh củi khô từ những bàn tay cùng đặt vào và ánh sáng đỏ bắt đầu bùng lên lan rộng, những cành khô năm bao lâu nay, được các bạn Nhã chiếu cố tận tình, tất cả quây quần bên ánh lửa, những khuôn mặt hồng hào, những đôi mắt huyền long lanh rực rỡ, Nhã nhìn thấy sức sống tràn đầy như vây quanh cả mọi người.

Cầm-Tú bắt đầu dạo đàn, các ngón tay lướt nhẹ nhàng trên

mặt phim tạo thành âm thanh ấm cúng, Nhã cùng các bạn đồng cất tiếng nhịp nhàng theo lời ca, thật trong, và rõ... Vì sao tôi say sưa Chúa Giê-xu, lý do nào khiến tôi yêu Ngài, Ngài là tình yêu thu hút chẳng phai, chính Ngài chết thay cho tôi... > dư âm lời hát như thanh thoát, tan loãng bay vút tận không gian.

Cho đến khi lửa tàn gần hết, cuộc sinh hoạt mới tạm ngưng, anh Trưởng-ban ra hiệu thu vén đề còn nghỉ ngơi, và bóng tối đã trở lại ngự trị, mi nặng trĩu, mắt Nhã khép lại, đêm thật yên lặng với trăng sao.

Buổi sáng nằng dậy thật sớm trong khung cảnh yên tĩnh của

núi đồi. Nhà vươn vai hít một hơi dài, khoan khoái, hơi lạnh là những giọt tuyết tan mau trong lòng ngực, thật dễ chịu, trong lúc như thế này, nàng thích được một mình không ai quấy rầy, len lén rời khỏi trại, nàng không quên mang theo quyền Kinh-thánh mà Nhà xem như người hạn thân, lúc nào cũng ở bên cạnh nàng, giầy được cởi ra cầm ở tay nàng hướng về phía đồi cát bước, trở ngại dọc theo sườn đồi không làm cho Nhà chùn chân.

Khi lên đến ngọn đồi, Nhà thấy mặt trời, đã thức giấc, trải những tia sáng nồng nàn ấm áp, những hạt sương đêm đọng trên bãi cỏ phản chiếu, ánh nắng óng ánh như hạt ngọc.

Mồ hôi rịn ra hai bên tóc mai của Nhà, vì nàng phải vượt đồi quá cao, ngả mình trên bãi cỏ, Nhà thở mạnh, nàng chỉ cảm thấy đỡ mệt khi nghe tiếng chim hót văng vẳng gần đầu dây, đưa mắt tìm kiếm Nhà đã nhìn thấy một con chim mà nàng không biết tên, đậu dưới cây thánh giá bằng đá trên nóc nhà thờ, dường như

nó không biết đến sự có mặt của nàng thân nhiên cất tiếng hót.

Nhà yêu mến các giáo đường mà nàng đã đặt chân đến, nhóm họp cầu nguyện chia sẻ những ơn phước trong Kinh thánh, riêng ở đây khi đặt chân lên đồi nàng cảm thấy lòng rung động lạ lùng, khi nhìn thấy nhà nguyện sừng sững trên cao, có một điều nào đó thật êm đềm dịu ngọt, chợt đến mà nàng không làm sao phân tách được. chỉ biết rằng khi bước vào bên trong giáo đường tất cả mọi ưu phiền đều tiêu tan biến mất. Nhà chỉ còn tấm lòng thanh khiết, cầu nguyện và chờ đợi, hạnh phước đến với nàng.

Nhìn lên cao trời xanh vô tận dấu hiệu của một ngày đẹp trời mây trôi lang thang vô định,

tầng mây nhẹ nhàng trắng muốt phiêu du khắp phương trời, Nhã thấy mình thật quá nhỏ bé trước mắt Thượng đế là Đấng sáng tạo vũ trụ này, và nàng là một hạt cát đã được Chúa chọn lựa. Nhã rất sung sướng và bằng lòng sống trong tình yêu thiên-thượng đó.

Nàng bắt đầu lên cao, bụng đói cồn cào, Nhã rời đời trở về trại; trên cao nhìn xuống là bãi biển, đám người bơi lội dưới biển chỉ là những chấm đen nhỏ nhỏ giữa vùng nước xanh lơ, thỉnh thoảng có vài đợt sóng dâng cao đổ ập xuống như muốn nuốt chửng lấy họ. Bọt sóng trắng xóa.

Xuống lưng chừng đồi, nàng nhìn thấy lều trại của mình xuyên qua hàng thông lay động trong gió, chỉ còn là những hình tam giác màu xám, Nhã chợt mỉm cười khi nàng nhận ra cái áo mà Ái đang mặc, chỉ là một cái chấm màu đỏ đang di động, hăng hái nàng vượt nhanh xuống đồi.

Cuộc vui nào cũng tàn, ngày tháng ra đi không nuôi tiếc, như dòng nước mãi mãi trôi xa, có còn chăng chỉ là niềm tin tưởng nơi Thượng đế bất diệt, và

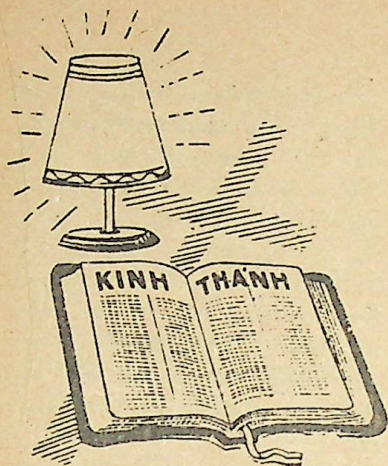
linh hồn chỉ thanh thân an bình trong tay Chúa, đời sống con người chỉ hoàn hảo một cách thực sự, khi chính chúng ta ăn năn tội tin nhận Chúa đã chết vì chúng ta, tiếp nhận Chúa làm Cứu Chúa của mình và giao phó mọi nan đề trong tay Chúa, để Ngài thực hành quyền năng tối thượng giúp đỡ chúng ta.

Xin hãy cùng Nhã chia sẻ ân sủng của Chúa qua câu Kinh-thánh trong sách Lê-vi Ký. «Ta sẽ đi giữa các ngươi, làm Đức Chúa Trời các ngươi, và các ngươi sẽ làm dân ta» 26 : 12. Thật sung sướng thay khi đến ngày chúng ta được chọn làm dân của Đức Chúa Trời, dân của Đấng được tôn xưng là Vua trên muôn vua Chúa trên muôn chúa. A - men.

MINH-NHÃ

KBC : 6631 - PKT

TÔI ĐÃ GẶP

CỨU-CHỨA

*Bài làm chứng của một
Điều dưỡng viên*

TÔI viết lời làm chứng sau đây với hy vọng rằng sẽ đem một người nào đến cùng Chúa Jêsus Christ.

Trong gia đình tôi, từ khi tôi còn thơ ấu danh Đức Chúa Trời không được nhắc nhở đến. Dù rằng khi còn thanh xuân, cả ba má tôi đều tham gia hoạt động trong một tổ chức tôn giáo, nhưng họ đã lìa xa Đức Chúa Trời, tự vạch ra cho mình một con đường riêng chẳng có phước hạnh gì. Tôi thường nghe ba tôi nói: «Tín đồ chỉ là những người đạo đức giả! Họ chỉ thành kính đi nhà thờ trong ngày Chủ nhật, còn những ngày khác họ lấy cắp của bà con họ». Trong một dịp khác, khi một việc không may

xảy đến, ba tôi lại nói: «Nếu có Đức Chúa Trời, tại sao Ngài không ngăn trở những việc như thế này?»

Tại gia đình các bạn tin Chúa của tôi, tôi thấy rõ ràng có một sự bình an, một nguồn vui sướng trọn vẹn ngự trị; tôi phải ngạc nhiên về sự nhẫn nại cùng đức tin của họ và biết chắc chắn rằng Đức Chúa Trời hẳn phải là Đấng diệu kỳ.

Và tôi trở thành một thiếu nữ hoang mang: Chưa bao giờ dự lớp học Trường Chúa Nhật, hay đi nhóm nhà thờ, tôi cũng không biết ba tôi nói phải hay không nữa! Lúc đó tôi chẳng biết tìm đâu ra câu trả lời và sự thật.

Vào ngày 7 tháng 9 năm 1960, tôi vào thụ huấn tại bệnh viện Grey Nun ở Regina. Thời gian này, tôi cũng đến một nhà thờ để thử tìm câu trả lời cho trạng thái hoang mang của tôi. Bài giảng xoay quanh lời Kinh-thánh dạy về cách nào các tín đồ phải làm để sống một đời sống như Đấng Christ. Đó là một điều tốt tôi đã nhận được nhiều điều ích lợi, nhưng tôi phải làm thế nào để trở thành một tín đồ Đấng Christ khi tôi chỉ là một kẻ tầm thường; một tội nhân hư mất, một kẻ chưa bao giờ biết Đức Chúa Trời? Đến hồi ông Mục-sư thì tôi lại tự kiêu không muốn đến! Nhưng tôi đã nghe Mục-sư nói rằng tất cả những câu trả lời đều ở trong Kinh-thánh của Chúa Jesus Christ, tôi cũng được nghe ông kể những đoạn Kinh-thánh khác nhau.

Vào một buổi chiều tan học sớm, tất cả các sinh viên Tin-lành tụ tập tại phòng khách, ở đó họ được các nữ hội viên Ghi-đê-ôn giới thiệu những cuốn Tân-ước nhỏ màu trắng của các nữ điều-dưỡng viên. Cũng trong tuần đó, một trong số các sinh viên điều dưỡng rủ tôi đi

dự một buổi họp thường của hội Thông Công các Điều-dưỡng Cơ đốc. Cô ấy cắt nghĩa rằng đó là một nhóm sinh viên Tin-lành, cứ mỗi tuần một lần, họ đem Kinh-thánh đến họp lại với nhau để thờ phượng Đức Chúa Trời và học Lời của Ngài. Tôi lấy cuốn Tân-ước rồi cùng đi với cô ấy nhưng lòng tôi không mấy tin tưởng và cũng có vẻ lúng túng nữa.

Tối hôm đó tôi học được rằng, muốn trở thành một tín đồ Đấng Christ, điều mà tất cả mọi người phải làm là tin nhận Chúa Jêsus. Tôi học thêm được rằng Ngài đã xuống thế gian chịu khổ, chịu chết để tôi có thể được sống đời đời. Lúc đầu, tôi chưa hoàn toàn chấp nhận cái tình yêu mà mình không xứng đáng được hưởng này, nghe nó quá đơn giản.

Nhưng mỗi ngày, tôi đã bắt đầu học Kinh-thánh đều đặn, rồi

tôi đã đi đến chỗ công nhận và tin Đấng Cứu Thế của tôi là Jêsus Christ. Tình yêu thương của Ngài thật bao la đến nỗi đã che đậy tất cả tội lỗi tôi và tôi có thể tìm thấy sự bình an, sự tha thứ tai thập tự giá.

Đã nhiều lần tôi cảm ơn Đức Chúa Trời vì cuốn Tân-ước bé nhỏ này và cầu-nguyện xin Ngài sẽ tiếp tục ban phát sự mạng của Con Ngài, Đấng Cứu Thế của tôi qua tôi và qua lời Kinh-thánh.

Tôi có nhiều dịp được phước của Đức Chúa Trời và có những cơ hội phổ biến lời Ngài cho các bạn đồng nghiệp nghe trông giờ làm việc, tôi cũng biết những cuốn Tân-ước nhỏ màu trắng cho nhiều bệnh nhân của tôi, họ đã tìm được nguồn an ủi và sự êm đềm trong tâm hồn nhờ lời Kinh-thánh vậy.

Elizabeth Brucher

Vinh-Phúc dịch tập Kỳ-yếu RE-TURNS của Hội Ghi-đê-ôn Quốc-tế.

Kính Cáo :

Kính thưa Chư quý Hội-Thánh và Chư Quý Vị Mục-sư, Truyền-đạo: Tôi đã xin Hưu-Trí và đã được Ban Trị-Sự Tổng-Liên Hội chấp-thuận. Đến cuối tháng 6-1974 này tôi không còn làm Quản-lý Cơ-quan Xuất-bản Tin-Lành nữa.

Vậy, từ nay những thư từ, tiền bạc liên-hệ đến Cơ-quan Xuất-bản, Trường Chúa Nhật, Thánh-Kinh Nguyệt-san, Rạng-Đông v. v. . . xin đừng gửi đến tôi nữa. Cũng chân-thành cảm ơn Chư quý vị đã hợp-tác với tôi hơn tám năm qua, cầu Chúa đáp lại những tấm thịnh-tình ấy.

Còn quý vị có thư riêng cho tôi, xin gửi đến tư-gia theo địa-chỉ :

Mục-Sư LƯU-VĂN-MÃO
5/41, Đường Hòa-Hưng
SAI-GON-10

Kính chào Chư Quý Vị

NÓI VỚI BẠN :

Đạo là Con Đường SỰ SỐNG

Tháng 6, năm 1974

Bạn Thân,

Sau những cuộc tranh luận hấp dẫn và sôi nổi. Bây giờ đã đến kết cuộc. Bạn đã có kết luận rõ ràng cho mình. Đạo nào cũng tốt. Con đường nào cũng đúng, tôn-giáo nào cũng dạy người ta làm lành lánh dữ, cũng khuyên người ta tu nhơn tích đức. Nếu kết luận của bạn chỉ chừng ấy thì «Đạo» đang lãnh cái vai trò của một nhà chăm lo về công việc ổn định trật tự xã-hội. Nếu thế thì bạn đừng phiền lòng về việc những nhà vô thần đã cho tôn-giáo là một thứ giáo-điều lừa bịp và ru ngủ tinh thần con người. Vì quan niệm của bạn cũng gần giống của họ rồi. Nhưng Đạo không phải là con đường chưa khăn-hoang, để bạn phải tốn công hao sức tìm một lối đi, để bạn phải dùng những búa rìu đạo-đức để dọn, bạn cũng không cần phải dùng những xe đất công đức để đắp bồi. Đạo là con đường đã có sẵn. «Ban đầu có Đạo, Đạo ở cùng Đức Chúa Trời và Đạo là Đức Chúa Trời» (Giăng 1:1). Như vậy, Đạo (Logos) không phải con đường nào mới mẻ mà bạn tìm ra được. Bạn chỉ là kẻ đi lạc. «Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc,

ai theo đường nầy: Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi hết thảy chúng ta đều chất trên người» (Ê-sai 53 : 6). Những con đường mà chúng ta đang đi chỉ là những ngõ ngách mà Sa-tan là kẻ thù của Đức Chúa Trời đang vạch ra để lừa bịp chúng ta.

Bạn đang khổ tu đấy ư? Sự hy sinh, sự trả giá này của bạn sẽ không đáp được con đường để bạn về cùng chân lý. Vì sự ép uổng khó nhọc của bạn không đền bù được tội lỗi. Bạn muốn vượt khỏi cảnh dục-giới đến cảnh sắc-giới nào đó ư? Sự khổ tu của bạn chỉ là một ngõ ngách bạn không nắm chắc được nơi mình đến.

Bạn đang xā thân hành-đạo, phục vụ chúng sinh đó ư? Sự hy sinh của bạn sẽ không giải thoát được bạn. Công-phu của bạn là những nhát búa phát rừng vô ích sẽ dẫn bạn đến một nơi chốn nào đó mù tăm. Vì con đường cho bạn đã có sẵn rồi. Tôi quý trọng tinh thần hy-sinh cao-cả của bạn. Nhưng tôi cũng không dẫn được một sự xúc động sâu xa của tôi. Ước gì bạn không ra sức phá rừng mà chỉ tìm thấy con đường chân-lý. Con đường dẫn bạn về trong sự yên nghỉ của Đấng dựng nên bạn. Bạn đang kiêu ngạo chối bỏ sự dựng nên cao cả này đấy ư? Bạn đang suy nghĩ và tưởng mình như con đom đóm trong rừng với sự đồng ý lý thuyết: Nó được sinh ra với sự kết hợp của không khí và cây mục. Bạn có thể nghĩ thân thể con người do sự hấp thụ nào đó sanh ra chẳng? Kinh thánh nói với bạn « Giê-hô-va, Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sinh khí vào lỗ mũi, thì người trở nên một loài sanh linh». (Sáng 2 : 7). Nếu bạn nghĩ rằng đây là một lý thuyết hoang đường thì bạn đã bắt đầu phá thêm một khu rừng nữa. Vì bạn sẽ không thấy một con đường nào hợp lý hơn cả. Hình thể của bạn không thể bởi sự hấp thụ không khí và cây mục tạo nên như con đom đóm được, vì bạn có trí tuệ, có sự khôn ngoan, nhất là tấm lòng biết thờ-

phượng biết hướng về một Đấng chí cao, có một hướng tâm biết phân biệt ác và thiện.

Bạn đang cố gắng làm lành đấy ư? Bạn đang cố gắng đem của ra bố thí đấy ư? Công đức của bạn không bồi đắp được hố sâu mà bạn đang sống. Tội lỗi là một hố sâu mà bạn không tự trèo lên được. Có lẽ bạn ở dưới lòng đất tội lỗi. Công đức của bạn không khác nào như những con giun, con dế đào những hang trong đất để ăn mình.

Tất cả những công-deức của bạn, những việc làm lương thiện của bạn, những tội lỗi của bạn đã phạm trong tư tưởng, trong hành động tất cả các quan niệm và sự vô tín của bạn, bạn sẽ mang đến tòa án của Đức Chúa Trời. Trên đời này có nhiều tôn-giáo nhưng chỉ có một chân lý. Trên đời này có nhiều giáo phái nhưng chỉ có một sự tha thứ. Trên đời này có nhiều giáo-phái nhưng chỉ có một con đường. Chúa Jê-sus phán rằng: « Ta là đường đi, chân lý và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha ». (Giăng 14 : 6). Tôn-giáo không cứu được ai. Hệ thống giáo điều có khắc khe bao nhiêu đi nữa cũng không giải thoát bạn khỏi tội lỗi. Nó là những dòng chữ chết không có quyền gì ban cho bạn một sự sống. Chỉ có Chúa Jê-sus là Đấng sống và sống lại từ kẻ chết mới có quyền ban cho chúng ta sự sống. Chúa Jê-sus đến thế gian Ngài không khuyên chúng ta nên làm lành lánh dữ, ăn chay, ép xác, hay làm công-deức để đền tội. Nhưng Ngài đến để chết trên Thập-tự giá, để chịu hình phạt thay cho tội lỗi chúng ta. Ôi! Có gì quý báu hơn cho con người đáng bị hình phạt đời đời nơi hỏa ngục kinh-khiếp vì tội lỗi mình mà nay được Chúa Jê-sus chịu thay cho không? Đây là con đường duy nhất cho bạn. Trên trần gian này có nhiều Đạo giáo nhưng chỉ có một sự tha thứ nơi Đức Chúa Jê-sus Christ.

Bạn muốn được tha thứ : hãy tin nhận công lao cứu chuộc này. « Chẳng có sự cứu rỗi trong đấng nào khác vì dưới trời

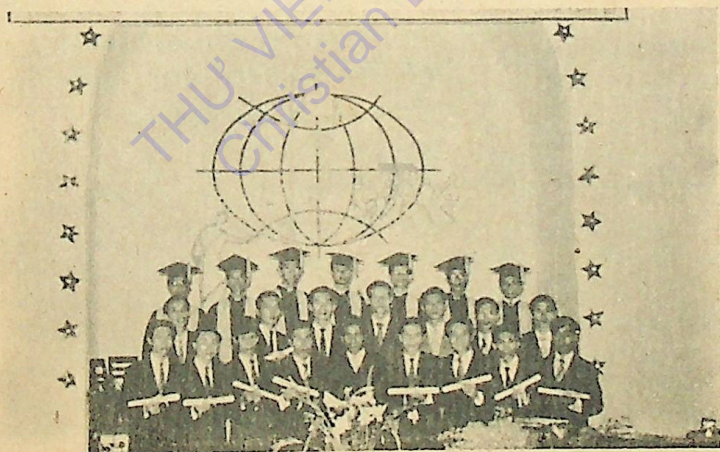
chẳng có danh nào khác ban cho loài người để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu». (Công 4 : 12) « Nhưng hễ ai đã nhận Ngài (Jêsus) thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái của Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài. » (Giăng 1 : 12).

Bạn muốn thoát khỏi sự hình phạt đời đời nơi hỏa ngục không? Hãy đến với Jêsus.

« Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ. » (Rô-ma 8 : 1).

Một mong mỗi gửi đến bạn trong tình thương của Cứu-Chúa Jêsus. Đấng đến từ trời.

VÕ-NGỌC-THANH

Các Sinh viên tốt nghiệp Lớp Cử nhân (hàng sau) và Ngũ-niên tại Thần học viện Nha-trang (28 - 04 - 1974)

Thanh bình bắt gặp

— Kính dâng đất Mẹ

Một mai non nước thanh bình
Tôi về xây dựng lại tình quê-hương
Un tro cây cấy ruộng vườn
Giàn bông bí tỏa hương thơm đậm đà
Gió đồng lúa mới hân-ca
Hòa trong nắng lụa bay xa ngút ngàn
Dân mình thôi hết thờ-thần
Chợ phiên rộn rịp không bàn tán nhau
Mẹ già quên nỗi tủi đau
Ngồi nhai lợi-lã trầu cau thuở nào
Nghe tình sông núi dâng cao
Vết sơn dân tộc rạt-rào lảng-lai
Dòng sông quê nội tải dài
Thăm vùng đất mẹ dấu nai xạ-xào
Tre già xóa tóc bờ ao
Chim về lót tổ cành đào năm xưa
Xóm làng vui vẻ sớm trưa
Củ khoai nong sốt chằm dưa mận mà
Nguyện cầu Thượng-đế thứ tha
Xin dòng huyết Chúa xuyên qua lòng người

TRƯỜNG GIANG

Cô nhi Mỹ - khê

Thư gửi

LANG

— HỒNG THI

Lang mến.

NHẬN được thư Lang trong nỗi vui mừng, đọc thư Lang là một niềm vui mừng hơn nữa.

Như thư Lang nói mùa xuân này Lang vui, không buồn như những năm trước. Những năm tháng trước đã làm cho Lang và gia đình Lang sầu héo vì buồn lo. Lang đã được Chúa khai thị cho biết những gì sau cái chết. Lang vững tin hơn nếu một mai lia đời. Cuối thư Lang an ủi anh cố gắng lên trong sự học, anh cảm ơn Lang với lời an ủi của Lang làm cho anh hăng chí lắm đó.

Lang à, hôm nay anh muốn kể cho Lang nghe tâm sự của anh nhé:

Thời gian xa mái trường là thời gian chúng ta nuôi tiếc nhiều nhất phải không Lang? Nhưng với thời gian nuôi tiếc đó cũng mờ đi, đối với anh 5 năm đã đi qua. Sự học dở dang nửa chừng không định trước. Những lúc gần đây anh thường nói với bạn bè, bây giờ bắt anh vui đầu bên áng sách, hay cắp sách đến trường để học, những bài học dày cộm hàng trăm trang thì đó là một hình phạt ghê gớm nhất đối với anh. Một số bạn bè cũng đồng quan niệm với anh là một khi đã lia mái trường, mà học lại, hay tự học thì đó là một điều khó khăn vì hiện tại sự mưu sinh, tích cảm... đã đánh mất những vô tư của tuổi học trò.

Lạ thật. Lang à, trong anh vẫn thiết tha một điều là học lời Chúa. Đôi lúc anh cảm thấy mình mâu thuẫn sợ sệt sách vở mà lại còn ham học. Trong anh vẫn nghĩ Chúa sẽ ban ơn cho mình trong sự học Lời Ngài, anh từng tỏ cho mọi người là anh rất ham thích học lời Chúa. Chúa đã nghe tiếng anh, anh vui mừng khi được ghi tên học Chương-trình Nghiên-cứu Phúc âm, trong anh vẫn luôn cầu-nguyện xin Chúa ban cho anh biết say sưa học lời Ngài. Như Lang biết học lời Chúa là bắt buộc ta phải tra cứu và tham khảo nhiều sách. Anh lại không có thì giờ, nên phải thức khuya chong đèn soạn bài đề học; ngày xưa anh không bao giờ thức khuya đề học bài đâu. Nhưng bài học đầu tiên không làm cho anh khó chịu, mà tạo cho anh một sự vui sướng. Học bài xong anh ngủ một giấc thật ngon lành, những sự buồn lo, ray rức trước khi ngủ tiêu tan đâu hết.

Càng học anh thấy lời Chúa càng sâu nhiệm, anh nghĩ những ngày qua anh nhìn thấy bề mặt chớ anh chưa nhìn thấy chiều sâu của Kinh-thánh (chính bây

giờ anh đang nhìn chiều sâu đó Lang ạ) có nhiều đêm học lời Chúa cha anh phải giục anh đi ngủ nhiều lần, thế mà anh lại không muốn ngủ nữa.

Có đêm anh đang tham khảo anh nhận biết lời Chúa là lời thật linh nghiệm. Chúa lại ban cho anh một cảm giác lạ mà anh khó tả hết: Thoạt tiên da anh nổi lên như là nổi da gà như lúc nhỏ nghe chuyện ma mà sợ, bây giờ anh tỉnh lắm, anh đâu có sợ sệt. Rồi anh thấy như tóc anh dựng đứng lên như anh có thể dùng tay để lấy từng chùm tóc. Anh thấy như da đầu và tóc anh có một cái gì to tát bao quanh đầu anh. Lại tiếp diễn sang một trạng thái khác, như một luồng thần kinh kích thích đang chạy dài khắp cả châu thân anh, luồng thần kinh đó như nhỏ lắm nhưng lại kích thích trong anh cực

mạnh. Phứt chân động qua đi để lại cho anh những ngạc nhiên. Anh cúi đầu bên bàn học đề cầu nguyện với Chúa... Chúa muốn tỏ cho anh những gì đây Lang? Anh cầu mong ý Chúa được nên.

Lang à, không đầy 6 tháng mà những ý nghĩ trong anh về sự học đã xoay đổi hoàn toàn. một điều mà anh cảm thấy trước đây mình ngu ngơ quá. Anh mong muốn Lang, các bạn của chúng ta và mọi người hãy tự học, nhất là học Kinh-thánh. Anh tin chắc nếu Lang học lời Chúa Lang sẽ nhìn thấy sự sâu nhiệm của lời Chúa vì «Lời Chúa là lời sống

và linh nghiệm». Anh trích đây tặng Lang một câu về nhu cầu tự học: «Trong tất cả mọi thời đại, tự học được xem như là một nghệ thuật làm tươi mới cuộc đời».

Anh đang chờ đón ngày nào đó, Lang kể cho anh nghe những cảm-giác mà Chúa ban cho Lang lúc học lời Ngài.

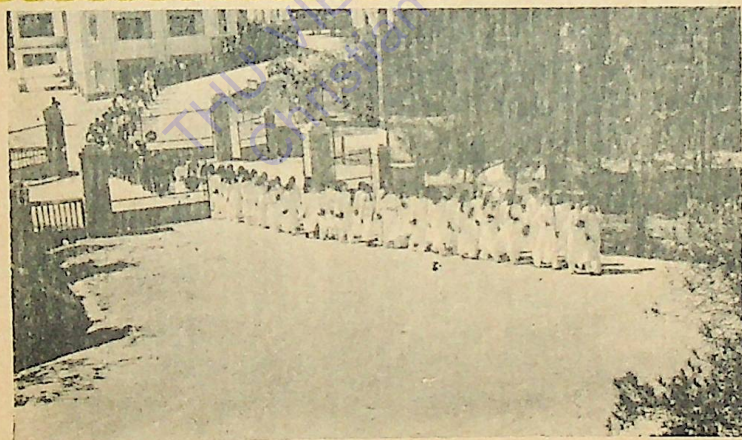
Chào Lang nhé, xin Thánh Linh soi dẫn Lang luôn. Chúc vui.

Người anh trong Christ

Ân

HỒNG THI

Nhóm Ân-thiên

Các Sinh viên Nam Nữ đang trên đường vào Nhà thờ Thần học viện Nha-trang để cử hành lễ tốt nghiệp khóa 1973—1974 (28-4-74)

NGƯỜI

THỢ BẠC

ĐÔNG PHƯƠNG

Trong các chợ lớn ở các thành phố lớn như Istanbul, Damas hay Le Caire, các bạn sẽ thấy nhiều người ngồi tại những khu vực dành riêng cho thợ bạc. Bên cạnh họ, chồng chất những cọc bạc cắc của Hoa kỳ : 25 xu, năm cắc, một đồng bằng bạc thật. Hàng ngàn du khách thường cho tiền thưởng bằng bạc cắc Hoa kỳ, và tất cả số tiền thưởng này các thợ bạc nấu chảy ra rồi đổ vào khuôn để trở thành những mỹ phẩm bán lại cho các du khách. Họ đã làm theo cách thức cũ xưa. Tôi đã có dịp xem một người thợ bạc bỏ một đồng bạc bằng kim khí vào một khuôn đúc, trong chốc lát đồng bạc bị nấu chảy ra dưới ngọn lửa hùng. Mỗi một chốc,

người thợ đứng dậy nghiêng nhìn qua một cái bát nhỏ bằng bạc rồi trở lại với những cái trâm cài mà y đang làm. Đoạn y lại đứng dậy và nhìn vào cái bát ấy lấy một cái rây rồi rây bỏ cứt sắt nổi lên phía trên. Nếu bạn có hỏi người thợ ấy rằng anh đang trông chờ gì đó thì liền được trả lời, « Tôi giữ cái bát trên lửa cho đến chừng nào không còn chút cứt sắt nào nữa ; khi tôi nghiêng qua nhìn tôi có thể thấy hình ảnh tôi hiện ra rất rõ như trên một tấm gương tốt vậy. »

Điều ấy diễn-tả ý nghĩa của đoạn Kinh-Thánh trong sách Ma-lai-chi nói rằng Đức Chúa Trời sẽ ngồi như kẻ luyện bạc và làm cho sạch. Ngài phán Ta sẽ giữ người trong lửa cho đến khi Ta soi mặt ta trên người. Đó là điều ta đang làm. Ta cần loại bỏ những điều dơ-dáy khỏi người và làm cho người giống Cứu - Chúa Jê-sus-Christ. Ta cần người hiểu về tình thương đặc biệt mà Ta đã ban cho người, gọi người là con cái của Ta, yêu người, sửa phạt và dạy dỗ người nào mà Ta nhận làm con.

Lời xin tha tội

Kính lạy Chúa trên ngôi trời cao cả
Xin đoái thương và tha tội cho con
Tâm linh con sau năm tháng mỗi mòn
Tìm kiếm mãi không thấy vùng đất hứa.

Nay con đã tìm trở về chân Chúa,
Nhận nơi Ngài cuộc chuyển hóa tâm linh,
Nhìn thấy Ngài trong quyền lực hiển vinh,
Mà những kẻ tin nhận Ngài mới biết.

Dối tìm Chúa bằng tâm tình khản thiết,
Con biết mình qua những lỗi lầm xưa,
Tội đầy đầy tràn ngập tựa cơn mưa,
Ào ạt dấy giữa bão đời khốn đốn.

Là con người, là nguyên căn tội lỗi,
Lạy Chúa Trời xin tha tội cho con!

NGUYỄN THỊ ÁNH
(Kontum)

XUYÊN QUA BỨC TƯỜNG

ĐỨC tin thật không nhìn vào những sự khó khăn trở ngại nhưng nhìn vào chính Đức Chúa Trời hằng hữu. Một bà tín đồ lớn tuổi có một đức tin rất vững vàng ; bà hay vâng lời Chúa và sự vâng lời là vẻ đẹp duy nhất của đức tin. Có một vài người đã nói với bà : « Tôi tin rằng trong trường hợp bà có ý nghĩ Chúa phán bảo cùng bà phải nhảy xuyên qua một bức tường bằng đá chắc bà cũng nhảy ».

Bà tín đồ này bèn trả lời : Nếu Chúa bảo tôi phải nhảy xuyên qua một bức tường thì tôi sẽ làm việc đó vì đó là công việc của tôi và công việc của Ngài là

làm thủng bức tường để tôi có thể nhảy qua được.

Không có cách nào đơn sơ để mình định một cách chính xác sự tương quan giữa sự vâng lời và đức tin hơn câu trả lời của bà tín đồ trên đây. Đó là điểm chính yếu của đức tin thật.

Mặc dầu chúng ta không hiểu rõ từng bước đường chúng ta phải trải qua, nhưng chúng ta tin chắc rằng điều chỉ Đức Chúa Trời đã hứa thì Ngài có thể làm trọn (Rô-ma 4 : 21), và chúng ta hãy giao phó tất cả mọi vấn đề mà chúng ta không hiểu thấu cho Đức Chúa Trời, Đấng mà chúng ta nhận biết là Thiên phụ từ ái qua Đức Chúa Jêsus Christ.

Đốt tiền để sống

(Tiếp theo trang 14)

Jêsus mà thôi, vì thế chúng ta cần có Ngài can dự vào cuộc sống của mình, cần có Ngài tha thứ tội, cần có Ngài mua chuộc lại linh hồn mình để khỏi mất.

Làm giàu không phải là tội và Chúa cũng không cấm chúng ta có tiếng tăm, nhưng điều Chúa bảo chúng ta là «trước hết hãy tìm kiếm Nước Chúa», hãy đặt Ngài lên hàng đầu, lên trên tất cả mọi sự, hãy xem linh hồn mình là trọng và đừng quá chú tâm đến vật chất ở đời. Hai du

khách kia đã phải đốt tiền của mình để khỏi chết công, nếu bạn không nghĩ đến số phận linh hồn mình bây giờ, sẽ có lúc bạn đem hết của cải ra cũng không mua lại được linh hồn ấy. Vì thế bây giờ là lúc cho bạn thức tỉnh, hãy ghi nhớ câu hỏi của Đức Chúa Jêsus và trả lời: «Nếu một người được cả thiên hạ mà mất linh hồn mình thì có ích gì? Người ấy sẽ lấy gì để đổi lấy linh hồn mình lại?»

(Trích «Năm Phút Cho Đức Tin» của Đai Viễn-Đông. Những câu chuyện tương tự được phát thanh mỗi tối từ 8 giờ 15 đến 8 giờ 20 trên làn sóng 31 thước).

Xin Bạn Đọc Chú-ý:

Sau khi đọc tập RẠNG-ĐÔNG này, bạn muốn tin Chúa hoặc tìm hiểu thêm về giáo-lý Tin-lành, xin bạn liên-lạc với vị Mục-sư tại chi-hội Tin-lành nơi bạn ở, hoặc nếu bạn là quản-nhân xin liên-lạc với Mục-sư Tuyên-ủy Tin-lành nơi các Quán-Khu của bạn để được chỉ dẫn thêm những điều cần thiết. Hoặc nếu tiện xin bạn cứ viết thư về cho bản báo để được tặng thêm những sách nhỏ cần ngĩa chân-lý cứu-rỗi theo địa chỉ dưới đây:

Ông NGUYỄN-VĂN-VẠN
Chủ nhiệm RẠNG-ĐÔNG
5, Sương Nguyệt Anh
Hộp Thư 716 - SAIGON

TRẠI VIỆN ĐÔNG
Box 2041, Manila
Philippines

CHƯƠNG TRÌNH PHÁT THANH HÀNG TUẦN

Lần Sóng Ngắn 31.5 thu ớc
Tần Số 9.505 megachuck

6:30	Chúa Nhật	Thứ Hai	Thứ Ba	Thứ Tư	Thứ Năm	Thứ Sáu	Thứ Bảy
6:35	Giờ	TIN - TỨC					
6:35	Thờ Phụng	ĐỐI DIỆN VỚI ĐỜI					
6:45	Đặc Biệt	Cuộc Đời Chúa Cứu Thế I	Học Anh - Ngữ	Nếp Sống Mới	Học Anh - Ngữ	Cuộc Đời Chúa Cứu Thế II	Tiếng Gọi Từ Canaan
7:00		BƯỚI TỐI					

NĂM PHÚT CHO ĐỨC TIN

8:00	Giờ	TIN - TỨC					
8:15	Thờ Phụng	TIN - TỨC					
8:20	Đặc Biệt	Tả Lối Thứ Tin	Sống Vui	Hoa Thơm Cổ Lạ	Sống Vui	Hoa Thơm Cổ Lạ	Sống Vui
8:30	Tiếng Gọi Từ Canaan	Tìm Hiểu Thượng Đế	Tiếng Gọi Từ Canaan	Ngũ - Vọng Kinh - Thánh	Nếp Sống Mới	Tiếng Gọi Từ Canaan	Nếp Sống Mới
8:45	Ngũ - Vọng Kinh - Thánh	Cuộc Đời Chúa Cứu Thế I	Học Anh - Ngữ	Cuộc Đời Chúa Cứu Thế II	Học Anh - Ngữ	Biết Minh Biết Người	Giải Đáp Thắc Mắc
9:00							

Địa Chỉ Văn Phòng Đại Diện Saigon: Hộp Thờ 3000, Saigon

Ấp dụng từ ngày 3-3-1974

